

سفر کردگان کوی عشق

پادی از شهید حجۃ‌الاسلام محمد‌علی شهرایی

هر از گاهی در آسمان عشق و ولا، ستاره‌ای می‌درخشد و تا رهپویان راه سیاه شب، راه از چاه بجویند، خود ره صد ساله را به طرفه‌العینی پیموده است. شهید محمد‌علی شهرایی روحانی رزم‌نده‌ای بود که به اعتراف استاد ایشان، حضرت آیة‌الله مؤمن شیرازی، «اگر خدا عمری به ایشان داده بود، از مجتهدان اعلم و مسلم جامعه می‌گردید.»

وی در خانواده‌ای مذهبی و مأنوس با قرآن چشم به جهان گشود. پدر مرحوم این شهید تنها معلم قرآن روستای «شهراب» بود که بدون استثنای، چندین نسل روستا به همت او قرآن آموخته‌اند. شهید شهرایی، که دومین شهید خانواده است، پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی، از سال ۱۳۵۴ به حوزه علمیه آشتیان وارد شد. وی از محضر استادان گران‌قدرتی همچون حضرات آیات و حجج اسلام مؤمن شیرازی، اعتمادی، ستوده و سپس خارج فقه را از محضر حضرات آیات مکارم شیرازی، تبریزی و دیگزان استفاده نمود.

با شروع درگیری‌های داخلی از سوی منافقان، بلافضله به سنگر دفاع از کیان اسلامی پیوست و در جبهه‌های کردستان به نبرد پرداخت، اما با این وجود، هیچ‌گاه درس را فراموش نکرد. او می‌گفت: «باید از فرصت استفاده کرد.» به همین دلیل، در سال‌های بعد، که مدت حضورش در جبهه بیش‌تر ضروری می‌نمود، برای عقب نماندن از درس، از نوارهای درسی استفاده می‌کرد.

در سال ۱۳۶۴ در یکی از جبهه‌های جنوب در بمباران شیمیایی دشمن بعضی، مجرح شد و از آن پس با ۶۰٪ جانبازی روزگار را سپری می‌کرد. با آنکه در اوایل، بیماری‌های ایشان چندان ظهوری نداشت، ولی به تدریج، آثار شیمیایی در ایشان بیش‌تر آشکار گردید. ولی با این حال، از درس دست بردار نبود و با جدیت تمام، به تحصیل و تحقیق می‌پرداخت. در این مدت، ایشان توانست آثار ارزنده‌ای را به جامعه اهل

علم تقدیم نماید. صرف نظر از برخی مقالات پراکنده، کتاب *صیانت القرآن آیه‌الله محمد‌هادی* معرفت را تحت عنوان مصونیت قرآن از تحریف ترجمه نمود، با مؤسسه آیه‌الله ناصر مکارم شیرازی همکاری مستقیم داشت و کار تصحیح مجلداتی از تفسیر نمونه را انجام داد، با مجموعه آثار آیه‌الله محمدتقی مصباح نیز قریب مدت دو سال همکاری نمود که حاصل آن تدوین جلد اول کتاب حقوق و سیاست و جلد دوم این کتاب از آثار معظم^ه به همت ایشان است، همچنین با توجه به این‌که بیش از هشت سال در سطح خارج فقه و اصول و مدت چهار سال در رشته تخصصی تفسیر در حوزه به تحصیل پرداخته بود، در صدد نگارش پایان‌نامه تحصیلی مقطع معادل دکترا بود. رساله ایشان برای این منظور کتاب *مسارع الشیعه* تألیف شیخ مفید^ه بود که ایشان قریب ۸۰٪ آن را به فارسی ترجمه نموده است.

تفیید او به رعایت مسائل شرعی نیز ستودنی بود و به محض رسیدن وقت نماز، بلافضله کارهای خود را تعطیل می‌کرد. با آن‌که نمی‌توانست در جماعت حاضر شود، در مواردی که مهمانی در منزل ایشان بود، سعی می‌کرد از فیض اقامه نماز جماعت بهره‌مند شود.

هم‌رزم او نقل می‌کند: در سال ۱۳۵۹، با شروع درگیری‌های منافقان، شهید شهرابی از جمله کسانی بود که ما را در سفر به کردستان همراهی کرد. در مریوان، در عملیاتی پیروزمندانه موفق به تصرف قلعه «قوچ‌سلطان» شدیم. پس از پیروزی و در حین تخلیه شهدا و مجروحان، در میان اجساد عراقی‌ها، پیکر مجرروحی را یافتیم. شهید شهرابی گفت: هر طور شده، باید این مجروح عراقی را به مریوان برسانیم: گفتم: این چه حرffi است؟ ما بالای تپه هستیم، هیچ وسایلی در اختیار نداریم. اما ایشان گفت: وظیفه ماست که در این حالت به او کمک کنیم. به هر صورت بود، تخت روان (برانکارد) شکسته‌ای پیدا کردیم و او را برداشتم تا از تپه پایین بیاوریم. چندین بار با مجروح عراقی از بلندی‌های تپه به پایین غلتیدیم، اما ایشان دست از کار خود برنداشت و به هر صورت که بود، او را به بیمارستان مریوان رساندیم، تا او از مرگ حتمی نجات پیدا کرد.

در جبهه مریوان، شبی سیل آمد و هم سنگرهای عراقی‌ها را بود و هم سنگرهای نیروهای خودی را. صبح که شد، شهید شهرابی آمد و گفت: الان چون عراقی‌ها سنگر ندارند به راحتی می‌شود آن‌ها را قتل عام کرد، اما شهامت اسلامی چنین اجازه‌ای نمی‌دهد. بهتر است تا فرصت داریم کار دیگری انجام دهیم. به او گفتم چه کنیم؟ گفت: شما که سلمانی‌گری بلدی بیا و سر زمnde‌ها را اصلاح کن. الان تکلیف تو همین است. من هم دست به کار شدم و شروع به اصلاح سر بچه‌ها کردم. پس از هر مورد اصلاح، شهید شهرابی نیز برای بچه‌ها حدیث می‌خواند و آن‌ها را به رشدات بیشتر و اخلاق اسلامی دعوت می‌کرد. از شهید شهرابی دو یادگار عزیز - زینب و حسین - به جای مانده‌اند که امیدواریم ادامه دهنگان راه سرخ پدرشان باشند. یادش گرامی باد. *

* با تشکر از برادران عزیز، محمدحسین مجاهدی و محمدتقی رستمیان هم‌ر زمان و هم درسان شهید شهرابی که ما را در تهیه این متن یاری نمودند.